

σίγουρα θά τὸ ἔχετε νοιώσει πόσο μού εἶναι βάρος ἡ ζωὴ μέσα σ' ἓναν τόπο, πού τὸ γαλάζιο τὸ ἄστρο τῆς Ποίησης καὶ τῆς Τέχνης ἔχει βασιλέψει, χρόνια τώρα... Μπορεῖτε νὰ τὸ φανταστήτε τί βάρος πού εἶναι ἡ ζωὴ καὶ τί κούραση πού εἶναι ἡ ζωὴ σ' ἓναν τόπο, πού οἱ μικρόπρεπες κ' οἱ ψεύτικες προσπάθειες στείρων ἐγκεφάλων φαντάζοντε σ' ἀσυνείθιστα μάτια τῆς πλεμπέικης ἀριστοκρατίας καὶ τοῦ ἀκαμάτη τοῦ λαοῦ, καθὼς φαντάζοντε— διαμάντια καὶ χρυσάφια — στὰ μάτια τῶν ἀγρίων, οἱ μπροῦντζοὶ καὶ τὰ γιαλιά.

Μιά μεγάλη νίκη εἶναι γιὰ ἓνα ἔθνος μιὰ ἥττα μεγάλη, ἅμα δὲν ξέρεῖ νὰ δρέψῃ τοὺς καρπούς, ἅμα δὲν μπορεῖ ν' ἀνυψωθῆ ὡς αὐτήν. Κ' οἱ ταπεινὲς φτωχοντυμένες Μοῦσες, οἱ Μοῦσες οἱ ζητιάνες, γυρίζουν ἀκόμα στὸν τόπο μας.

Καθαροὶ καὶ περήφανοι ἱεροφάντες — ἄσπρα φαντάσματα πού περνᾶτε μέσα στοὺς πηχτοὺς καπνοὺς τῆς καταστροφῆς — Τούρκοι τραγουδιστάδες μὲ τὰ μεγάλα ὄνειρεμένα μάτια, πόσο πρέπει νὰ σιχαίνεστε ἓναν τόπο, πού ἡ κραυγὴ τῆς Νίκης δὲν ἀντήχησε μέσα στὶς πεθαμένες καρδιὲς τῶν ποιητῶν του! — Ἀκὰ—Γκιουντούζ, παιδί τῆς Ὀδύνης καὶ τοῦ Ἀπόλλωνα, τί μεγάλη καρδιά πού χτυπᾷ μὲς στὰ στήθη σου.

«Καὶ θὰ τονίσω τότες ἐγὼ πάνω στὰ μισόγκρεμα παλάτια καὶ στὰ κούφια κόκκαλα ἐπάνω, τραγοῦδι ἀτελεύτητο, δυνατὸ καὶ στρίγγλικο, πού οἱ Πολιτεῖες, ὅσες στοὺς κατοπινούς αἰῶνες θὰ ὑψωθοῦν, θὰ διαλαλήσουν τ' ὄνομά μου: «Ἐκδικήτρα Κουκουβάγια» καὶ πάνω στὴν πέτρα πού θ' ἀφήσω τὴ ζωὴ, θὰ φορέσουνε κορώννα ζυμωμένη ἀπὸ αἷμα, ἀπὸ κόκκαλα καὶ ἀπὸ ἀθρώπινα κρανία».

Σὲ νοιάθω «Ἐκδικήτρα Κουκουβάγια» καὶ σ' ἀγαπῶ. Σ' ἀγαπῶ περισσότερο καὶ ἀπὸ ἀδερφό, περισσότερο καὶ ἀπὸ πατέρα, γιὰ τὴν ζωὴ χολὴ καὶ ξύδι, ὅταν τῆς ζητούσαμε νερὸ γιὰ νὰ δροισιστοῦμε, καὶ γιὰ τὴν ζωὴ καὶ τὸν μῖσος κ' ἡ δίψα τῆς ἐκδίκησης εἶναι τὸ μόνο ἀγαθὸ πού ἀποχτήσαμε. Ἀλλά, ἀγαπημένε μου Ἀκὰ-Γκιουντούζ, εὐτυχισμένε Ἀκὰ-Γκιουντούζ, εὐδὲν εἶδες ἀκόμα στὸν τόπο σου, γιὰ στερνὸ χτύπημα, τὸν ἥλιο τῆς Νίκης καὶ τῆς Ὑπεροψίας νὰ τσουλουφρίζῃ μὲ τὶς πυραχτωμένες ἀχτῖνες του, καὶ τὶς πύλας ταπεινὲς βιολέττες πού ξεμυτίζουνε στοὺς κατάξερους κάμπους τῆς Ποίησης!

Γ. Ν. ΠΟΛΙΤΗΣ

ΣΗΜ. ΤΟΥ «ΝΟΥΜΑΣ». Πληροφοροῦμε τὸν ἀπογοητευμένο ἀπὸ τὴν Ἑλλ. ποίηση φίλο μας κ. Γ. Ν. Πολίτη πὼς στὸν 503 ἀριθμὸ τοῦ «Νοῦμα»,

(σελ. 61) ὑπάρχει τυπωμένο κάπιο ποίημα μὲ τὸν τίτλο «Εἰσόδια», πού καρτερεῖ τρεῖς μῆνες τώρα νὰ βρεθῆ κανένας Τούρκος ἐστὲ ἢ κανένας Βούργαρος κ. Γ. Ν. Πολίτης νὰν τοῦ δώσει τὴν πρεπούμενη θέση στὴν παγκόσμια ποίηση.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ τὸν καινούριο μὲ τοὺς Βουργάρους τονὲ χαίρετοῦμε γιὰ πόλεμο ἀληθινὰ ἀπολυτρωτικὸ. Ἡ πρώτη πρώτη κραυγὴ διαμαρτυρίας ἀκούστηκε ἀπὸ τοῦτες δὴ τίς στηλές μὲ τὸ κεραυνοβόλο «Τιμὴ καὶ ἀνάθεμα» καὶ ὕστερα σὲ σειρά ἄρθρα καὶ ἀνταπόκρισες ἀπὸ τὴ Βουργαροπατημένη Θράκη δείξαμε τί πάστα εἶναι οἱ περὶφημοὶ σύμμαχοί μας, πού τὰ καταφέρανε μὲ τὴν ἀτιμία καὶ τὴ θηρωδία τους σὲ τόσο λίγο καιρὸ νὰ ἐξαγνίσουν τοὺς Τούρκους καὶ νὰ κάμουν ἐπιθυμητὸ στοὺς Θρακιῶτες τὸν Τούρκικο ζυγὸ. Τώρα, φαίνεται, ἤρθε ἡ ὥρα τους νὰ φρονιμέψουνε κάπως, νὰθρωπιστοῦνε κι αὐτοί. Τὰ Ἑλληνικὰ καὶ τὰ Σερβικὰ ὄπλα ἀναλάδανε νὰν τοὺς παιδαγωγήσουν καὶ οἱ πρώτες νίκες τοῦ στρατοῦ μας καὶ τοῦ Σερβικοῦ στρατοῦ εἶναι τὰ πρώτα ἀθρωπιστικὰ μαθήματα πού παίρνουν οἱ περὶφημοὶ ἐκ—Πρῶσοι τῆς Ἀνατολῆς, ἀδιάφορο ἂν τὰ μαθήματα αὐτὰ τὰ πλερώνουν τόσο ἀκριδὰ. Πάντα τὰ ἐξοδὰ τους δὲ θὰ πάνε χαμένα.

ΖΗΤΩ Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΜΑΣ, χίλιες φορές ζήτω ὁ σιδερένιος, ὁ ἀκούραστος, ὁ λεβέντης, ὁ στρατηγικώτατος Βασιλιάς μας—μά, παιδιὰ, ὄχι ἀχαριστίες, ὄχι ἀνεύλαβες σκέψεις καὶ λησμοσύνη ἐγκληματική· σὰ ζητωκραυγάζετε τὸ στρατηλάτη τὸ μεγάλο, θυμηθῆτε καὶ τὸν ἄλλον πού ἤρθε δῶ καὶ μᾶς ξελάσπωσε καὶ μᾶς ἐσπρωξε στὸν ἴσιο δρόμο καὶ μᾶς φύσηξε μέσα μας τὴν αὐτοπεποίθηση καὶ μᾶς ἔφερε δῶ πού βρισκόμαστε σήμερα. Κ' ἔτσι τὸ ζήτω ὁ Βασιλιάς μας! χρέος ἔχουμε νὰν τὸ συμπληρώσουμε μὲ τὸ Ζήτω καὶ ὁ Βενιζέλος μας!

ΓΡΑΦΤΗΚΕ τοῦτες τίς μέρες στὶς φημερίδες, πὼς ἡ Κυβέρνηση λογαριάζει τὴν Πρεσβεία τῆς Πόλης νὰ τὴν μπιστευτεῖ στὸν κ. Ι. Δραγοῦμη, τὸν ἴδα μας. Ἄν τὸ κάνει αὐτό, εἶναι τὸ ἴδιο σὰ νὰ κερδίσανε μιὰ ἀκόμα μεγάλη νίκη τὰ ὄπλα μας, γιὰ τὸ κ. Δραγοῦμης ἔχει μελετήσει περισσότερο ἀπὸ

κάθε άλλον πολιτικό και διπλωμάτη μας τὰ πρᾶματα τῆς Τουρκίας κ' εἶναι ὁ μόνος, τὸ λέμε ἀδίσταχτα, πὺ θὰ βρεθεῖ στὴ θέση του ἂ διαριστεῖ Πρέσβης στὴν Πόλη ἢ καὶ στὴ Σόφια, γιατί ὅσο τὰ Τούρκικα ἄλλο τόσο καὶ τὰ Βουργάρικα πρᾶματα τᾶχει μελετήσει.

Κάλλιο ἀργὰ ἐπιτέλους...—ἀν καὶ ὁ κ. Βενιζέλος ἔπρεπε νὰ δείξει ἀπὸ τὴν ἀρχὴ περισσότερο κουράγιο καὶ νὰν τοῦ μπιστευτεῖ τὴ διεύθυνση τῆς ἔξωτερικῆς πολιτικῆς μας, κἀνοντάς τον Ὑπουργὸ τῶν Ἐξωτερικῶν. Αὐτὸ θὰ λεγότανε ἀληθινὴ ἀνδρόβωτη.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ Κυκλάδων, ὁ λόγιος κ. Ζ. Παπαντωνίου, θέλησε νὰ μιλήσει στοὺς ἐργάτες γιὰ τὴν τύχη τους νὰν τοὺς δείξει πῶς θὰ τὴν καλύτερέφουνε, νὰν τοὺς παρουσιάσει ὀλοζώντανα τᾶγαθὰ τοῦ συνεργατισμοῦ. Κ' ἐπειδὴ ὁ κ. Παπαντωνίου ἔτυχε νᾶναι λόγιος κι ὄχι λογιώτατος, κάθισε καὶ σύνταξε μιὰ ἐγκύκλιο, δηλ. ἓνα ἐπίσημο ἔγγραφο, σὲ ζωντανή, σὲ δημοτικὴ γλῶσσα, γιὰ νὰν τὸ νιώσουν οἱ ἐργάτες καὶ νὰ συγκινηθοῦνε.

Καὶ τώρα ὁ κ. Πῶπ ζητάει τὴν... πάφη του, γιατί ἀσέβησε, λέει, στὸ Σύνταγμα' πὺ περιφρουρεῖ μὲ τὸ 107 ἄρθρο του τὴν καθαρεύουσα!

Ὁ ἴδιος κ. Πῶπ τ'ς προάλλες ζητοῦσε νὰ κρεμαστεῖ ὁ ἀνόσιος ἐκεῖνος πὺ σύνταξε σὲ ἀπλῆ—κι ἔχι συνταγματικὴ—γλῶσσα τ'ς δεηγίες γιὰ τὴν προφύλαξη τῆς χολέρας.

Ὁ κ. Πῶπ, καὶ κάθε ἄλλος κ. Πῶπ, θὰ προτιμοῦσε νὰ μᾶς ἔρθει ἡ χολέρα παρὰ νὰ τὴν ξεφύγουμε ἀπιστώντας στὴν καθαρεύουσα.

Καὶ μεις ἔμως, καθὼς καὶ οἱ Συριανοὶ ἐργάτες, τὴ σωτηρία μας ζητάμε κι ἄς βουρλίζεταὶ ὁ μιστρωτὸβόλητος Πῶπ καὶ τὰ συντρόφια του.

“ΓΡΑΜΜΑΤΑ”

ΜΗΝΙΑΙΟ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Τόμος Δεύτερος (400—450 σελίδες)

Συνδρομὴ φρ. 10, προπληρωτέα.

Διεύθυνση: «Grammata» Β. R. 1146. Alexandri (Egypte)

«ΘΕΑΤΡΙΚΑ»

“ΚΡΥΦΟΣ ΠΟΘΟΣ,”

Ὁ «Κρυφὸς Πόθος» τοῦ κ. Δωρικῶ εἶναι τὸ πρῶτο ἑλληνικὸ ἔργο πὺ παίχτηκε φέτος στὸ θέατρο τῆς Κυβέλης. Ἔργο πατριωτικὸ πὺ ἐνθουσίασε τὸν τύπο, τὴν καλὴ κοινωνικὴ τάξη καὶ τὰ λαϊκὰ στρώματα. Ὁ ἐνθουσιασμοὸς αὐτὸς ὀφείλεται σὲ κάποιες ψυχολογικὲς στιγμὲς τῆς ἐπικαιρότητας καὶ σὲ διαφορὰ σκηρικὰ τερτίπια, πὺ θυμίζουν περισσότερο τὴν παντομίμα παρὰ τὴ θεατρικὴ λογοτεχνία. Οἱ ἥρωές του δὲν ἔρχονται σὲ καμμιά ἀνθρώπινη σύγκρουση· εἶναι νευρόσπαστα, καὶ μιλοῦνε σὲ μισοβάρβαρη δημοτικὴ ἢ σ' ἄψογη καθαρεύουσα κάθε φορά πὺ ἐκφράζονται κάπως πὺ ἀφηρημένα. Τὸ πατριωτικὸ στοιχεῖο τοῦ ἔργου δὲν ἔχει νὰ κἀνὴ τίποτε μὲ τὸ βαθύτερο νόημα τοῦ ἔθνισμοῦ πὺ πηγάζει ἀπὸ τὴν ἀνθρώπινη ζωὴ, καθὼς θὰπρεπε νὰ γίνεται σ' ἓνα τόσο βαρὺ θέμα· μ' ἔλη τὴν κάπως κομψὴ του διάχυση, θυμίζει παρὰ πολὺ τὸ χρονογράφημα καὶ τὴν πατριωτικὴ κατήχηση τῆς στιγμῆς. Σύντομα: Τὸ ἔργο δὲ γράφτηκε ἀπὸ τεχνίτη, οὔτε κᾶν ἀπὸ μέτριο, ἀλλὰ μόνον ἀπὸ ἀνθρωπο θρεμμένο στοὺς φιλολογικοὺς κύκλους τοῦ Γιαννάκη.

ΛΕ. ΠΑ.

“ΜΟΥΣΙΚΗ,”

13—15 Στοὰ Ἀρσανεῖον 13—15. — Ἀθήναι

Ὅλη ἡ κλασσικὴ μουσικὴ.

Ὅλα τὰ νεώτερα succes.

Ὅλα τὰ τραγούδια ὄλων τῶν Ἑλλήνων συνθετῶν.

Τὰ νεώτερα Ἑλληνικὰ ἐμβατήρια.

Γ. Λαμπελέρ	ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ
Θ. Σακελλαρίδου	ΕΛΛ ΔΟΞΑ
Σπ. Σαμάρα	ΟΙ ΝΙΚΗΤΑΙ
Μ. Καλομοίρη	ΕΜΠΡΟΣ
Ι. Καίσαρη	ΛΕΥΘΕΡΩΜΕΝΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Ὁ Ἐκδοτικὸς οἶκος «Μουσικὴ» χάρις εἰς τὴν ἴδρουν τοῦ χαρακτηριστοῦ του τμήματος ἀναλαμβάνει τὴν ἔκδοσιν μουσικῶν τεμαχίων καὶ διὰ λογαριασμῶν τρίτων εἰς τιμὰς σκευαταβατικὰς.